

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.581 van 15 november 2002
in de zaak A. 129.269/XII-3697.**

In zake : de BVBA EL GRINGO,
die woonplaats kiest bij
advocaten C. De Wolf,
kantoor houdende te Maarkedal,
Etikhovestraat 6

tegen :

1. de GEMEENTE AFFLIGEM,
2. de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE AFFLIGEM,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. Guns,
kantoor houdende te Affligem,
Kasteelstraat 58.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat BVBA El Gringo op 14 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 oktober 2002 van de burgemeester van Affligem tot sluiting van de dancing The Lounge;

Gelet op de brief van 14 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 november 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaten C. De Wolf en C. Glas, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat J. Guns, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoekster te Affligem de dancing The Lounge uitbaat; dat de burgemeester van Affligem op 25 oktober 2002 met verwijzing naar “de nieuwe gemeentewet, inzonderheid de artikelen 133 en 135” besluit:

“Art 1: Door ons, L. GUNS, burgemeester van Affligem, wordt aan Sterckx Koen, wonende te 9050 Gentbrugge, Merelbekestationplein 2 bus N, en uitbater van de dancing The Lounge gelegen te 1790 Affligem, Brusselbaan, de beslissing houdende stopzetting van de uitbating van de dancing The Lounge en dit voor een periode van 3 maanden, ingaande op 11 november 2002 betekend.

Art 2: Minimum twee werkdagen voor het verstrijken van deze termijn van 3 maanden zal de uitbater een veiligheidsplan ter goedkeuring voorleggen aan de burgemeester van Affligem. Zonder goedkeuring van dit veiligheidsplan zal de uitbating van de dancing The Lounge niet hervat worden”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts bij hoogdringendheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden overgegaan op voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster in een derde middel de schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat zij onder meer de motieven betwist dat The Lounge de openbare veiligheid en gezondheid verstoort “om reden dat een zeer specifiek publiek (afterparty-milieu) wordt aangetrokken” en dat de recente gemeenteraadsbeslissing tot invoering van een sluitingsuur van 6 u niet de zekerheid biedt dat dit zeer specifiek publiek niet langer de dancing zal bezoeken; dat verzoekster doet gelden dat de gemeenteraadsbeslissing tot doel had lawaaihinder, het gebruiken en dealen van drugs, drankverbruik, vechtpartijen en gevaar voor het verkeer tegen te gaan, dat door de beslissing het publiek “op zoek naar zgn. afterparty-activiteiten” geen probleem meer kan vormen te Affligem en dat het “totaal onbegrijpelijk” is waarom die maatregel, die verzoekster “op een strikte en correcte wijze” toepast en belooft voort toe te passen, “t.a.v. specifiek Verzoekende Partij niet de zekerheid zou bieden dat dit publiek niet langer de inrichting van Verzoekende Partij zou bezoeken”; dat, nog, verzoekster de burgemeester verwijt “de meest drastische maatregel” te hebben opgelegd en nagelaten te hebben “om

enige concrete afweging te maken tussen de verschillende mogelijkheden om op te treden”;

Overwegende dat blijkens de formele motivering van de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier, de burgemeester op het eerste gezicht wezenlijk de gevolgen heeft willen te keer gaan van de belangstelling die verzoeksters dancing The Lounge geniet bij “de zogenaamde afterpartyscene”: geluidsoverlast, bezit, verhandelen en gebruik van drugs, vechtpartijen, onverantwoord verkeersgedrag, en een onveiligheidsgevoel bij de omwonenden; dat de betreffende bezoekers van The Lounge, naar de omschrijving van de burgemeester zelf in een brief van 8 juli 2002 aan de zonechef van de politiezone TARL, “meestal toe[komen] in de vroege morgen en [...] de dancing [verlaten] op de middag en/of in de late namiddag”;

Overwegende dat tot de aangevochten sluitingsmaatregel wordt besloten amper een paar dagen nadat de gemeenteraad op 15 oktober 2002 besloot dat openbare dancings, met onmiddellijke ingang, hun inrichting dienen te sluiten van 6 tot 19 uur; dat de brief van 17 oktober 2002 waarmee de gemeente verzoekster van de gemeenteraadsbeslissing op de hoogte brengt, het sluitingsuur verantwoordt door “ernstige storingen van de openbare orde wegens lawaaihinder, gebruiken en dealen van drugs, drankverbruik, vechtpartijen, gevaar voor het verkeer”;

Overwegende dat, gelet op zijn inhoud en verantwoording, blijkbaar juist tot het sluitingsuur van 15 oktober 2002 is besloten om uitwassen tegen te gaan als die welke de burgemeester toeschrijft aan de exploitatie van dancing The Lounge en aan de aantrekkingskracht ervan op “een zeer specifiek publiek (afterparty-milieu)”;

dat om niettemin verzoeker de bestreden beslissing op te leggen, de burgemeester poneert dat het sluitingsuur “niet de zekerheid biedt dat dit zeer specifiek publiek niet langer de dancing The Lounge zou bezoeken”;

dat zulks evenwel met geen enkel element wordt gestaafd en evenmin evident is, waar immers verzoekster expliciet verklaart het sluitingsuur rigoureus na te leven en te zullen blijven naleven, en niet beweerd wordt noch blijkt dat zij ter zake geen geloof verdient;

Overwegende dat het opleggen in die omstandigheden van een bevel aan verzoekster tot algehele sluiting van haar inrichting, én -zoals hierna wordt

gezien- feitelijk voor onbepaalde duur, de grenzen van de redelijkheid te buiten lijkt te gaan;

Overwegende dat weliswaar artikel 1 van de bestreden beslissing gewaagt van een sluiting voor drie maanden, maar volgens artikel 2 die sluiting slechts ophoudt wanneer de burgemeester een door verzoekster voor te leggen veiligheidsplan zal hebben goedgekeurd; dat niet wordt gepreciseerd waaraan dit veiligheidsplan moet voldoen om te kunnen en te zullen worden goedgekeurd; dat het plan dat verzoekster op 22 oktober 2002 heeft ingediend door de burgemeester in de bestreden beslissing zonder nadere motivering is ter zijde geschoven; dat aldus de bevolen sluiting op het eerste gezicht geacht moet worden te zullen voortduren totdat het de burgemeester zal believen ze op te heffen;

Overwegende dat het derde middel in de besproken mate ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor een schorsing betreft, dat verzoekster betoogt en met stukken toelicht dat ten gevolge van de bestreden beslissing haar voortbestaan in het gedrang komt, zij een zeer aanzienlijk commercieel nadeel lijdt en haar negen werknemers hun inkomen dreigen te verliezen;

Overwegende dat het aangevoerde nadeel voldoende inzichtelijk wordt gemaakt; dat het, in zijn geheel genomen en gelet op de bijgebrachte stukken, voorkomt zowel ernstig als moeilijk herstelbaar te zijn;

Overwegende, wat de derde voorwaarde voor een schorsing betreft, dat naar luid van het verzoekschrift “een gewone schorsingsprocedure onvermijdelijk te laat zal komen om het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in hoofde van Verzoekende partij te herstellen”;

Overwegende dat de bestreden sluitingsmaatregel uitwerking heeft vanaf 11 november 2002; dat voorts verwerende partijen ten onrechte doen gelden dat verzoeksters houding zelf de uiterst dringende noodzakelijkheid tegenspreekt; dat daartoe wordt bedacht dat verzoekster tegen de bestreden beslissing al op 4 november 2002 een eerste vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid instelde, dat niet beweerd wordt of blijkt dat die vordering van een gebrek aan

diligentie zou getuigen, dat de Raad van State de vordering bij arrest van 8 november 2002 verwierp omdat verzoekster niet in het handelsregister te Brussel ingeschreven bleek, dat daarna verzoekster, zoals zij met recht beweert, “onverwijld” het nodige voor een inschrijving en het instellen een nieuwe vordering heeft gedaan; dat ook aan de derde schorsingsvoorwaarde is voldaan;

Overwegende dat de voorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 oktober 2002 van de burgemeester van Affligem tot sluiting van de dancing The Lounge.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien november 2002, door :

de HH. J. LUST,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. LUST.